

Preek.A.Advent1 2019 H.Familie+Tereken

We beginnen met deze zondag een nieuw kerkelijk jaar. Bij een nieuw jaar passen verwachtingen, dromen of zoals bij de profeet Jesaja een visioen.

De benoeming van de abt van Orval, Lode Van Hecke, tot bisschop van Gent kan ons daarbij inspireren. Hij behoudt zijn leuze die hij had als abt: "In de vreugde van de Geest".

De laatste jaren hebben we in de kerk vaak geleefd in de sfeer van het einde der tijden en van de kerk. We weten dat wat we hebben meegemaakt niet het einde is. Het is het einde van soort wereld en soort kerk die geen toekomst hebben.

We beginnen de advent met een soort droom over een wereld waar iedereen als mens meetelt en zeker de armen, de vluchtelingen en de migranten. We mogen ook dromen over een ander soort kerk zeker als de paus een monnik tot bisschop benoemt. En dat is zeer uitzonderlijk. Hopelijk werkt de vreugde van Orval door in ons bisdom.

De laatste jaren hebben we veel kommer en klem beleefd, zeker in onze geloofsgemeenschappen. Een nieuw kerkelijk jaar en in het vooruitzicht van een nieuwe en andere bisschop mogen we dromen in de vreugde van de Geest. We mogen een droom hebben in het bewustzijn dat het toch zelf waar zullen moeten maken. Dromen realiseren zich door de handen uit de mouwen te steken, door zijn handen vuil te maken en door het samen aan te pakken.

De mentaliteit van onze wereld trekt goed op wat Jezus zegt over zijn tijd. De wereld lijdt aan haar onvolkomenheid: mens en wereld en kerk laten nogal eens steken vallen.

Waarschijnlijk is deze ervaring van alle tijden. In die wereld, en als mens, moeten wij een werkelijkheid gestalte geven waarin de aarde op de hemel gaat lijken. Een plaats waar het goed is om te wonen. Jezus noemt dat: "het Rijk Gods". In de advent worden we ons weer bewust van het zwakke begin: een kind van gewone ouders, geboren in een stal. Later gaan de visioenen van de profeet Jesaja in Hem in vervulling.

Wij gaan in deze adventstijd weer op naar het wonder van het begin. We geloven dat de zachte krachten zullen overwinnen omdat die van Godswege onder ons aanwezig zijn.

Die krachten zijn te zien in onze inzet voor Welzijnszorg en in zovele initiatieven die zich inzetten voor mens-wording en mens-zijn.

De advent is ook een tijd van toeleeg op het gebed in het besef dat samen bidden niet gaat zonder samen doen. Laten we in de advent Jezus verwelkomen zoals zijn moeder dat gedaan heeft en zoals Johannes de Doper Hem herkende.

De advent is een tijd van hoop. Hoop doet leven. Meer dan 700 jaar voor Christus had de profeet Jesaja een visioen: wapens (zwaarden), omsmeden tot ploegijzers. Met een fractie van wat nu uitgegeven wordt aan bewapening kan de honger uit de wereld geholpen worden en is Welzijnszorg overbodig. Maar het gebeurt niet! Integendeel, de kloof tussen arm en rijk neemt toe en dat zorgt voor onrust in vele landen zoals Latijns-Amerika, Libanon en Irak. De onrust zal niet verminderen.

Jezus roept ons op om waakzaam te zijn, de tekenen van de tijd te zien en de machten van de duisternis geen kans te geven. Zijn woord is als een adventskaars die het duister verdrijft.

Daarbij denken we aan het schamele begin maar in de vreugde dat Jezus nu leeft als de Verrezene. Eigenlijk leven we na de Verrijzenis in een voortdurende Advent. Wij verwachten Hem terwijl Hij al aanwezig is waar twee of drie in zijn naam bijeen zijn. Wij verwachten en bidden om Zijn wederkomst in elke eucharistie na de instellingswoorden. Wij bidden: "Uw Rijk kome" en "Wij verwachten het geluk dat U belooft en de komst van Jezus Christus, onze Verlosser".

Aan iedereen: een deugddoende Advent in de vreugde van de Geest.